

Стала економіка

УДК 330.341.1:334.012.64

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.16748987>

**Організаційно-економічні механізми інтеграції підприємств у
національні та європейські інноваційні екосистеми**

Стегней Маріанна Іванівна

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки та фінансів,
Мукачівський державний університет,
вулиця Ужгородська, 26, Мукачево, Закарпатська область, 89600,
<https://orcid.org/0000-0002-4688-6447>

Ліба Наталія Степанівна

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри обліку, оподаткування та маркетингу,
Мукачівський державний університет,
вулиця Ужгородська, 26, Мукачево, Закарпатська область, 89600,
<https://orcid.org/0000-0001-7053-8859>

Лінтур Інна Володимирівна

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки та фінансів,
Мукачівський державний університет,
вулиця Ужгородська, 26, Мукачево, Закарпатська область, 89600,
<https://orcid.org/0000-0001-8009-1392>

Гладинець Наталія Юріївна

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри економіки та фінансів,

Мукачівський державний університет,

вулиця Ужгородська, 26, Мукачево, Закарпатська область, 89600,

<https://orcid.org/0000-0002-7885-9830>

Неймет Віктор Вікторович

доктор філософії спеціальності 051 Економіка,

викладач кафедри обліку і аудиту,

Закарпатський угорський інститут ім. Ференца Ракоці II,

6, Берегове, Закарпатська область, 90201,

<https://orcid.org/0009-0001-9824-0920>

Прийнято: 05.07.2025 | Опубліковано: 17.07.2025

***Анотація.** У статті обґрунтовано теоретичні засади формування організаційно-економічного механізму інтеграції підприємств у національні та європейські інноваційні екосистеми. Метою статті є теоретичне обґрунтування та практичне уточнення організаційно-економічних механізмів інтеграції підприємств у національні та європейські інноваційні екосистеми з урахуванням сучасних викликів трансформаційної економіки, цифровізації та міжінституційної взаємодії. Визначено структурні складові механізму: інституційне середовище, фінансові інструменти, освітньо-наукову інтеграцію, кластерну політику, інформаційно-аналітичне забезпечення, механізми трансферу технологій. Досліджено чотири наукові підходи до трактування сутності організаційно-економічного механізму: економіко-математичний, системний, елементний, процесний. Інноваційні*

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

екосистеми розглядаються як багаторівневі структури, що об'єднують бізнес, науку, освіту, управління та громадянське суспільство на засадах синергії, довіри та спільних цінностей. У роботі запропоновано структурну модель, яка враховує вплив глобалізаційних процесів, вимоги цифрової трансформації, євроінтеграційні прагнення України та її участь у таких програмах, як Horizon Europe і Європейський дослідницький простір (ERA). Наголошено, що ефективна інтеграція підприємств в інноваційні екосистеми сприяє зменшенню технологічного розриву з ЄС, підвищенню конкурентоспроможності та досягненню технологічного суверенітету. Запропоновано авторську модель інтеграції підприємств в інноваційні екосистеми з урахуванням сучасних викликів трансформаційної економіки, цифровізації, необхідності післявоєнного відновлення України та дотримання принципів відкритих інновацій ЄС.

Ключові слова: *інноваційна екосистема; організаційно-економічний механізм; інноваційний розвиток; інтеграція підприємств; національні інноваційні системи; європейські інноваційні мережі; інституційне середовище; післявоєнне відновлення.*

Organizational and economic mechanisms of enterprise integration into national and European innovation ecosystems

Stehnei Marianna

Doctor of Economic Sciences, Professor,

Professor of the Department of Economics and Finance,

Mukachevo State University,

Uzhhorodska Street, 26, Mukachevo, Zakarpattia Oblast, 89600,

<https://orcid.org/0000-0002-4688-6447>

Liba Nataliia

Doctor of Economics, Professor,
Professor of the Department of Accounting, Taxation and Marketing,
Mukachevo State University,
Uzhhorodska Street, 26, Mukachevo, Zakarpattia Oblast, 89600,
<https://orcid.org/0000-0001-7053-8859>

Lintur Inna

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Economics and Finance
Mukachevo State University,
Uzhhorodska Street, 26, Mukachevo, Zakarpattia Oblast, 89600,
<https://orcid.org/0000-0001-8009-1392>

Hladynets Natalia

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Economics and Finance
Mukachevo State University,
Uzhhorodska Street, 26, Mukachevo, Zakarpattia Oblast, 89600,
<https://orcid.org/0000-0002-7885-9830>

Viktor Neimet

PhD 051 Economics,
Lecturer at the Department of Accounting and Auditing
Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian College of Higher Education,
6, Berehove, Zakarpattia region, 90201,
<https://orcid.org/0009-0001-9824-0920>

Abstract. *The article presents the theoretical and practical foundations for developing organizational and economic mechanisms for integrating enterprises into national and European innovation ecosystems. The purpose of the article is to provide a theoretical justification and practical clarification of organizational and economic mechanisms for enterprise integration into national and European innovation ecosystems, considering the current challenges of a transforming economy, digitalization, and inter-institutional interaction. It emphasizes the relevance of this process in the context of globalization, European integration, and post-war economic recovery in Ukraine. Innovation ecosystems are viewed as complex, multi-level structures that include business, science, education, governance, and civil society, united by principles of synergy, trust, and shared values. The authors systematize four major scientific approaches to defining the concept of “organizational and economic mechanism”: (1) the economic-mathematical approach, where priority is given to the economic aspect; (2) the systemic approach, in which the mechanism is considered as a system of interrelated components; (3) the elemental approach, which views the mechanism as a set of interacting elements (subjects, tools, incentives); and (4) the process-based approach, which focuses on managerial actions to achieve goals. A structural model of the mechanism is proposed, encompassing institutional frameworks, financial tools (grants, venture capital, tax incentives), education and research integration, innovation clusters, analytical support systems, and technology transfer instruments. These elements form a synergistic environment that enhances enterprise access to innovation resources, knowledge, and partnerships at the EU level. The article argues that successful integration contributes to closing the technological gap with the EU, fosters digital transformation, improves competitiveness, and stimulates sustainable economic growth. It also ensures alignment with European standards and strengthens Ukraine’s participation in programs like Horizon Europe and the European Research Area (ERA). The*

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

proposed mechanism offers strategic guidance for enhancing innovation capacity and ensuring technological sovereignty.

Keywords: *innovation ecosystem; organizational and economic mechanism; innovation development; enterprise integration; national innovation systems; European innovation networks; institutional environment; post-war recovery.*

Постановка проблеми. В умовах глобалізації та посилення інтеграційних процесів між Україною та Європейським Союзом особливої актуальності набуває необхідність формування ефективних організаційно-економічних механізмів, що забезпечують інтеграцію вітчизняних підприємств у національні та транснаціональні інноваційні екосистеми. Інноваційна екосистема як багаторівнева структура, що охоплює бізнес, науку, освіту, державне управління та громадянське суспільство, передбачає активну взаємодію між учасниками на основі синергії, довіри та спільних цінностей. Водночас українські підприємства стикаються з низкою бар'єрів: інституційними обмеженнями, недостатньою інноваційною спроможністю, слабкою інтегрованістю у європейські мережі знань і технологій, фрагментарністю державної підтримки.

Актуальність проблеми обумовлена необхідністю адаптації організаційних структур, фінансових інструментів та управлінських практик до вимог інноваційної економіки, а також формування механізмів, які б сприяли не лише входженню підприємств до інноваційних екосистем, а й забезпечували їх сталість, взаємодію та зростання на основі європейських принципів відкритих інновацій. У зв'язку з цим постає потреба у науковому обґрунтуванні організаційно-економічних механізмів інтеграції, які б враховували національні особливості, регіональну специфіку та міжнародні стандарти інноваційного розвитку.

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні дослідження сфокусовано на дослідженні окремих елементів розвитку національних та транснаціональних інноваційних екосистем:

- концептуальні огляди інноваційних екосистем сформовано у працях Е. Аутіо та Л. Д. В. Томаса [1], в яких уточнюються поняття інноваційної екосистеми та її складові – організації, політики, технології та середовища, тобто елементи організаційної складової механізму;

- регіональні інноваційні системи (RIS) досліджуються у праці І. Підоричевої, Г. Шевцової, В. Антонюк, Н. Швець, Г. Пчелинської [2], зокрема розглядається Концептуальна модель PIE на NUTS-рівні, з прикладом України;

- Євроінтеграційні національні екосистеми: у праці С. Гонсалес Фернандес, Р. Кубус, Х. М. Перес-Іньїго [3] визначено підходи до формалізації структури європейських інноваційних екосистем, зокрема ролі посередників і процесного підходу; С. Чжен та І. Цай здійснено аналіз політики, що забезпечує перехід національних інноваційних систем до екосистемної моделі [4];

- моделювання інноваційної екосистеми; вчені М. Ранга і Г. Ецковіц запропонували модель Triple Helix, яка є основою для розуміння інноваційної екосистеми як взаємодії університетів, бізнесу і держави [5];

- проблематика інтеграції підприємств у національні та європейські інноваційні екосистеми активно розробляється в межах сучасних досліджень у галузі інноваційного менеджменту, регіонального розвитку та міжнародної економіки. Д. Висоцький та співавтори у праці «Роль національних інноваційних систем у глобальних інноваційних екосистемах» (*The Role of National Innovation Systems in Global Innovation Ecosystems*) підкреслюють, що ефективна інтеграція підприємств у глобальні інноваційні екосистеми неможлива без міжнародної кооперації та політичної узгодженості.

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

Дослідники зазначають: «Обговорення підкреслює важливість міжнародної співпраці та координації політики для посилення інтеграції в глобальні інновації» [6].

Окремим напрямом досліджень є формування ефективного організаційно-економічного механізму інтеграції підприємств у національні та європейські інноваційні екосистеми, який є не лише елементом інноваційної політики, але й стратегічною умовою забезпечення довгострокового зростання, технологічного суверенітету та євроінтеграції України.

Незважаючи на існуючі дослідження питання розробки організаційно-економічних механізмів інтеграції підприємств у національні та європейські інноваційні екосистеми вимагають подальшої розробки та аналізу.

Формулювання завдання дослідження (мета статті). Метою статті є теоретичне обґрунтування та практичне уточнення організаційно-економічних механізмів інтеграції підприємств у національні та європейські інноваційні екосистеми з урахуванням сучасних викликів трансформаційної економіки, цифровізації та міжінституційної взаємодії.

Виклад основного матеріалу дослідження. На сьогоднішній день в науковій літературі не існує єдиного погляду щодо визначення сутності поняття «організаційно-економічний механізм» і його складових. Загалом можна виділити чотири наукових підходи до визначення цієї категорії:

- економіко-математичний, тобто визначення як пріоритетної саме економічної його складової [7];
- системний: як систему організаційних і економічних компонентів, взаємодія яких сприяє досягненню поставлених цілей. На думку І. О. Хоменко, Л. М. Волинець, І. В. Горобінська [8]: «Організаційно-економічний механізм слід розглядати як складну систему, що включає підсистеми прогнозування та планування розвитку, мотивації, організації та інформаційного забезпечення»;

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

- елементний, як сукупність різного роду елементів (явищ). На думку О. С. Хринюк та М. О. Дергалюк [9], організаційно-економічний механізм можна визначити як сукупність: «..елементів організаційного та економічного характеру (об'єктів, суб'єктів, цілей, завдань, способів взаємодії, методів, важелів, інструментів тощо), взаємозв'язаних та взаємодіючих між собою із рухливими внутрішніми та зовнішніми зв'язками на макро-, мезо-, мікрорівнях економіки, її міжгалузевих комплексів, галузей, первинних ланок тощо, ефективність реалізації якого залежить від здатності створювати відсутні у конкретний момент зв'язки, елементи, стимули тощо»;
- процесний, як процесу вирішення поставлених завдань для досягнення цілей. У даному випадку механізм характеризують завдяки його дії для вирішення проблеми, тобто через формування та прийняття управлінських рішень [10].

Організаційно-економічні механізми інтеграції підприємств у національні та європейські інноваційні екосистеми є сукупністю інструментів, інституцій, процедур та ресурсів, які забезпечують ефективне включення підприємств у багаторівневі інноваційні середовища для створення, трансферу та комерціалізації знань і технологій (рис. 1).

Рисунок 1 деталізує структурні складові організаційно-економічного механізму інтеграції підприємств, який є сукупністю інструментів, інституцій, процедур та ресурсів, що забезпечують ефективне включення підприємств у багаторівневі інноваційні середовища для створення, трансферу та комерціалізації знань і технологій. Механізм включає п'ять ключових взаємопов'язаних складових: інституційна, організаційна, економічна, інформаційно-аналітична та кадрово-освітня.

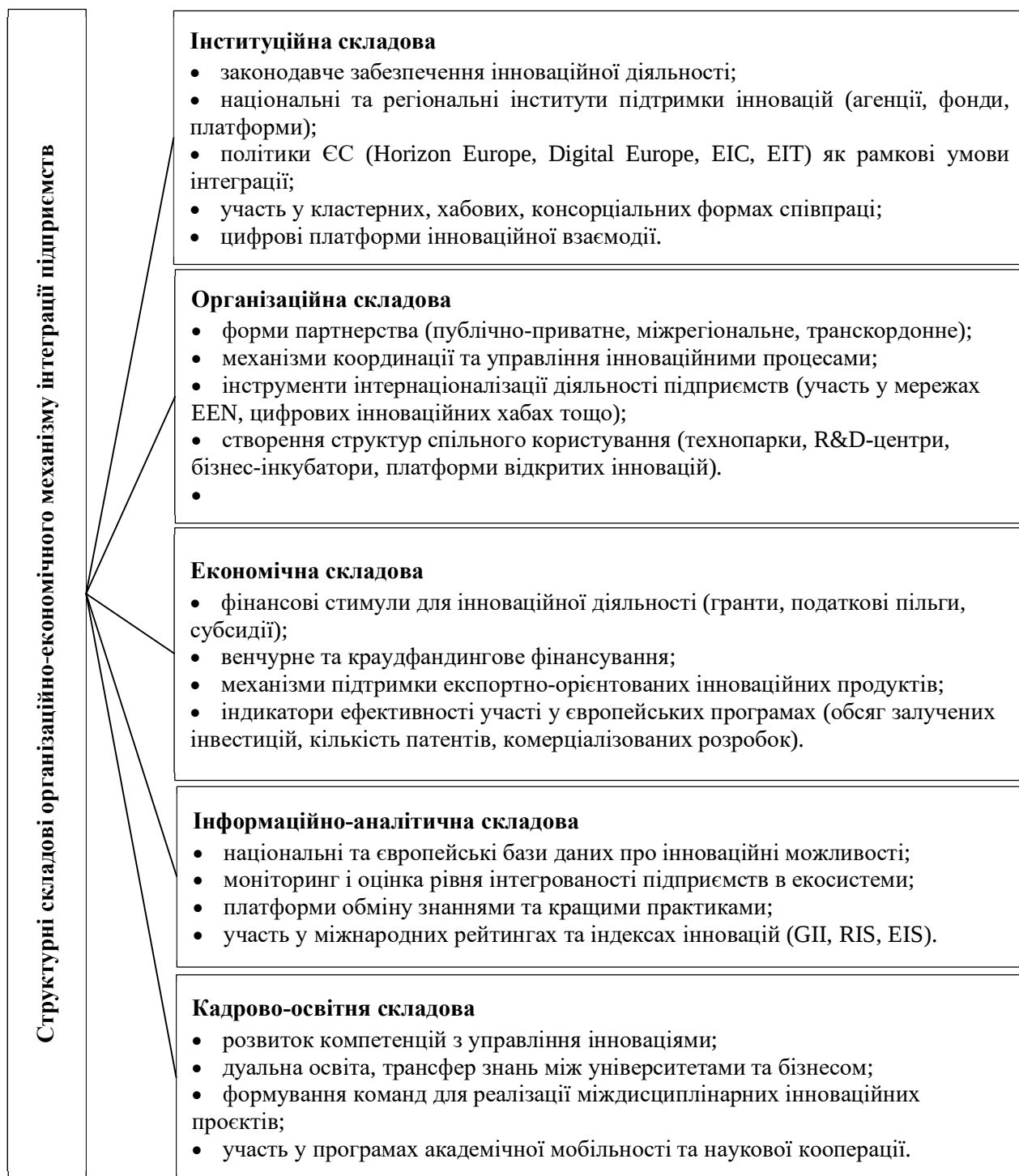

Рис. 1. Структурні складові організаційно-економічного механізму інтеграції підприємств

Джерело: сформовано авторами

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

Інституційна складова охоплює законодавче забезпечення інноваційної діяльності, національні та регіональні інститути підтримки інновацій (агенції, фонди, платформи), політики ЄС (такі як Horizon Europe, Digital Europe, EIC, EIT), що виступають рамковими умовами інтеграції. Також сюди входить участь у кластерних, хабових, консорціальних формах співпраці та цифрові платформи інноваційної взаємодії. Ця складова визначає систему правових, адміністративних та політичних норм, які регулюють інноваційну діяльність та міжнародну співпрацю підприємств, забезпечуючи стабільність та передбачуваність для інвесторів і партнерів.

Організаційна складова включає різні форми партнерства (публічно-приватне, міжрегіональне, транскордонне), механізми координації та управління інноваційними процесами, інструменти інтернаціоналізації діяльності підприємств (участь у мережах EEN, цифрових інноваційних хабах тощо), а також створення структур спільного користування (технопарки, R&D-центри, бізнес-інкубатори, платформи відкритих інновацій). Ці елементи сприяють об'єднанню зусиль та ресурсів для досягнення синергії та прискорення інноваційного циклу.

Економічна складова охоплює фінансові стимули для інноваційної діяльності (гранти, податкові пільги, субсидії), венчурне та краудфандингове фінансування, механізми підтримки експортно-орієнтованих інноваційних продуктів, а також індикатори ефективності участі у європейських програмах (обсяг залучених інвестицій, кількість патентів, комерціалізованих розробок). Вона забезпечує формування ресурсної бази для запуску та масштабування інновацій, що є ключовим для інтеграції у транснаціональні ланцюги створення інноваційної цінності.

Інформаційно-аналітична складова підвищує прозорість та інформованість учасників ринку, сприяючи ефективності інтеграційних стратегій, до неї входять національні та європейські бази даних про

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

інноваційні можливості, моніторинг і оцінка рівня інтегрованості підприємств в екосистеми, платформи обміну знаннями та кращими практиками, а також участь у міжнародних рейтингах та індексах інновацій (GII, RIS, EIS).

Кадрово-освітня складова передбачає розвиток компетенцій з управління інноваціями, дуальну освіту та трансфер знань між університетами та бізнесом, формування команд для реалізації міждисциплінарних інноваційних проєктів, а також участь у програмах академічної мобільності та наукової кооперації. Функція цієї складової полягає у забезпеченні трансферу знань, підготовці фахівців та формуванні інноваційної культури.

Усі ці складові взаємодіють між собою, формуючи синергійну модель підтримки інтеграційних процесів, сприяючи підвищенню інноваційної спроможності та забезпечуючи технологічний суверенітет. Запропонована структурна модель (Рис. 1) ілюструє цілісний підхід до інтеграції підприємств в інноваційні екосистеми, де кожна зі складових відіграє ключову роль у формуванні синергійної моделі підтримки інтеграційних процесів. Взаємодія цих елементів є динамічною та циклічною, підкреслюючи, що ефективна інтеграція – це не лінійний процес, а постійна адаптація та взаємозв'язок.

Зокрема, інституційне середовище створює необхідну нормативно-правову базу та інституційні рамки для інноваційної діяльності та міжнародної співпраці, забезпечуючи стабільність та передбачуваність для всіх учасників. Це середовище є фундаментом, який дозволяє розвиватися організаційним моделям співпраці, що охоплюють різноманітні форми партнерства та інструменти інтернаціоналізації. Наявність ефективних економічних стимулів (грантів, податкових пільг, венчурного капіталу) є критично важливою для формування ресурсної бази, що дозволяє запускати та масштабувати інновації, забезпечуючи доступ підприємств до фінансування для їх інтеграції у транснаціональні ланцюги створення цінності. Паралельно, інформаційна відкритість через аналітичні системи та платформи обміну знаннями сприяє

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

прозорості та інформованості учасників ринку, підвищуючи ефективність інтеграційних стратегій. Нарешті, людський капітал, що розвивається через освітньо-наукову інтеграцію, є центральним елементом, оскільки він забезпечує трансфер знань, підготовку фахівців та формування інноваційної культури. Механізми трансферу технологій, будучи невід'ємною частиною, дозволяють комерціалізувати наукові результати, створювати стартапи та ліцензувати розробки. Таким чином, усі складові працюють узгоджено, забезпечуючи перехід від окремих ініціатив до повноцінної інтеграції в національні та європейські інноваційні екосистеми.

Кожна зі складових виконує автономну функцію, проте разом формують синергійну модель підтримки інтеграційних процесів:

- інституційне середовище визначає систему правових, адміністративних та політичних норм, що регламентують інноваційну діяльність та міжнародну співпрацю підприємств. Сильне інституційне середовище забезпечує стабільність та передбачуваність для інвесторів і партнерів;

- фінансові інструменти – гранти, кредити, венчурний капітал, податкові стимули, інноваційні ваучери. Забезпечують формування ресурсної бази для запуску та масштабування інновацій. Доступ до фінансування визначає спроможність підприємства інтегруватися у транснаціональні ланцюги створення інноваційної цінності;

- освітньо-наукова інтеграція – це взаємодія між підприємствами, закладами вищої освіти та науковими установами. Функція складової полягає у забезпеченні трансферу знань, підготовка фахівців та формування інноваційної культури;

- кластерна політика та мережеві структури – формування регіональних інноваційних кластерів, мереж підприємств, інкубаторів,

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

технопарків. Їх функція: об'єднання зусиль та ресурсів для досягнення синергії, прискорення інноваційного циклу;

- інформаційно-аналітичне забезпечення – системи моніторингу, прогнозування та оцінювання ефективності інноваційної діяльності, що сприяє прозорості, інформованості учасників ринку, підвищує ефективність інтеграційних стратегій;

- механізми трансферу технологій - інституції та інструменти передачі технологій від науки до бізнесу. Їх функція: комерціалізація наукових результатів, створення стартапів, ліцензування розробок.

Це особливо актуально для України в умовах післявоєнного відновлення, адже інтеграція в ЕІЕ дає змогу пришвидшити модернізацію економіки, підвищити інноваційну спроможність підприємств та посилити науково-технологічну кооперацію з країнами ЄС.

Формування організаційно-економічного механізму інтеграції підприємств у національні та європейські інноваційні екосистеми є важливим з низки стратегічних, економічних і структурних причин, які безпосередньо впливають на конкурентоспроможність країни, її технологічну незалежність та економічну стійкість:

- підвищення інноваційної спроможності підприємств: ефективна інтеграція в інноваційні екосистеми дозволяє підприємствам отримувати доступ до: нових технологій, наукових результатів, кращих практик, партнерських мереж ЄС (як-от *Horizon Europe*, *Enterprise Europe Network*), що в цілому сприяє зростанню інноваційного потенціалу;

- подолання технологічного розриву з ЄС: багато українських підприємств працюють на основі застарілих технологій і організаційних моделей. Інтеграція у європейські екосистеми дає змогу: оновити виробничі процеси, здійснювати технологічний трансфер, нарощувати рівень цифровізації та автоматизації;

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

- адаптація до європейських стандартів і норм: механізм інтеграції створює передумови для: імплементації вимог *acquis communautaire* у сфері інновацій, ІТ, сталого розвитку; наближення до критеріїв Європейської дослідницької зони (ERA); підвищення довіри до українських підприємств з боку європейських партнерів;
- стимулювання економічного зростання і зайнятості: розвиток інновацій через інтеграцію створює нові робочі місця, сприяє зростанню продуктивності праці, розширенню внутрішнього і зовнішнього ринку, залученню інвестицій (зокрема в інноваційні стартапи, R&D);
- формування стійких партнерств: інноваційна кооперація між підприємствами, університетами, кластерами та міжнародними організаціями: посилює регіональний розвиток, сприяє реалізації принципу *тріади знань* (наука – бізнес – влада), забезпечує тривалу участь у європейських проєктах;
- реалізація післявоєнного відновлення: для України в умовах поствоєнної трансформації інтеграція в інноваційні екосистеми ЄС є ключовим інструментом: реконструкції промисловості на нових засадах, розвитку екологічних та цифрових технологій, модернізації економіки на основі інноваційної парадигми.

Висновки. У статті обґрунтовано теоретичні засади та запропоновано структурну модель організаційно-економічного механізму інтеграції підприємств у національні та європейські інноваційні екосистеми. Проведений аналіз свідчить, що ефективна інтеграція передбачає узгоджену взаємодію між інституційним середовищем, фінансовими інструментами, науково-освітнім простором, кластерною політикою, інформаційною підтримкою та механізмами трансферу технологій. Запропонований механізм враховує сучасні виклики трансформаційної економіки, цифровізації, необхідності післявоєнного відновлення України та дотримання принципів відкритих інновацій ЄС. Його впровадження дозволить Україні подолати технологічний

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

розрив з ЄС , адаптуватися до європейських стандартів , стимулювати економічне зростання та зайнятість , а також формувати стійкі партнерства. Особливо значущою є роль цього механізму в контексті післявоєнного відновлення України, оскільки він є ключовим інструментом для модернізації промисловості та розвитку екологічних і цифрових технологій на основі інноваційної парадигми. Таким чином, розроблений організаційно-економічний механізм забезпечує стратегічне керівництво для посилення інноваційного потенціалу та гарантування технологічного суверенітету країни.

Список використаних джерел

1. Autio, E., & Thomas, L. D. W. (2018). *Innovation ecosystems: A conceptual review and a new definition*. *Technological Forecasting and Social Change*, 136, 1-14. URL: <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2017.11.002> (дата звернення: 02.07.2025)
2. Pidorycheva, I., Shevtsova, H., Antonyuk, V., Shvets, N., & Pchelynska, H. (2020). A conceptual framework for developing of regional innovation ecosystems. *European Journal of Sustainable Development*, 9(3), 626-640. <https://doi.org/10.14207/ejsd.2020.v9n3p626> (дата звернення: 02.07.2025)
3. González Fernández, S., Mascareñas Pérez-Iñigo, J., & Kubus, R. (2018). Innovation ecosystems in the European Union: Towards a theoretical framework for their structural advancement assessment. *Croatian Yearbook of European Law and Policy*, 14, Article 307. <https://doi.org/10.3935/cyelp.14.2018.307> (дата звернення: 02.07.2025)
4. Zheng, X., & Cai, Y. (2022). Transforming innovation systems into innovation ecosystems: The role of public policy. *Sustainability*, 14(12), 7520. <https://doi.org/10.3390/su14127520> (дата звернення: 02.07.2025)

5. Ranga, M., & Etzkowitz, H. (2013). Triple Helix systems: An analytical framework for innovation policy and practice. *Industry and Higher Education*, 27(4), 237–262. <https://doi.org/10.5367/ihe.2013.0165> (дата звернення: 02.07.2025)
6. Vysotskyi, D. Ye., Kulyk, S. V., Gavrylenko, V. V., Mukhin, O., & Rohovenko, O. V. (2025). *The Role of National Innovation Systems in Global Innovation Ecosystems*. *International Journal of Economics and Energy Studies*, 9(2), 329–340. <https://doi.org/10.31407/ijeess15.1> (дата звернення: 03.07.2025)
7. Гладинець Н. Ю., Кузьменко В. М. (2024). Теоретична сутність організаційно-економічного механізму. *Бізнес-навігатор*, №76, с. 63-70. <https://doi.org/10.32782/business-navigator.76-63> (дата звернення: 03.07.2025)
8. Хоменко І.О., Волинець Л.М., Горобінська І.В. (2023). Організаційно-економічний механізм функціонування і розвитку підприємств. *Київський економічний науковий журнал*, № 1. <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2023-1-11> (дата звернення: 03.07.2025)
9. Хринюк О. С., Дералюк М. О. (2024). Генезис наукової думки щодо поняття «організаційно-економічний механізм». *Економіка і віртуальний простір*, №46, с. 1-13. <https://doi.org/10.20535/2307-5651.14.2017.108769> (дата звернення: 03.07.2025)
10. Федірець О. В. (2021). Сутність та принципи формування організаційно-економічного механізму розвитку підприємств агропродовольчої сфери. *Економіка та суспільство*, №28, с. 28–56. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-28-56>
11. Іртищева І.О., Стегней М.І., Михайлов М.С. Методичні підходи до оцінки рівня інноваційного розвитку регіону. *Економіка та суспільство: електронний науковий фаховий журнал*. 2018. № 16. С. 586-593. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/16_ukr/89.pdf.
12. Кизим М. О., Хаустова В. Є., Решетняк О. І. Організаційно-економічний механізм інтеграції освіти, науки та бізнесу: модель сучасного

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

університету. *Проблеми економіки*. 2021. №4. С. 29–41.

<https://doi.org/10.32983/2222-0712-2021-4-29-41>

13. Калінін Д.О. Формування організаційно-економічного механізму управління розвитком інноваційного потенціалу підприємств в умовах швидких змін. *Економіка: реалії часу. Науковий журнал*. 2024. № 5 (75). С. 31-42. DOI: 10.15276/ETR.05.2024.4. DOI: 10.5281/zenodo.14110528.

14. Зуєв М. І. Сутність та значення публічних механізмів розвитку інноваційної екосистеми України. *Ефективність державного управління*, 2023. 3(72), 23–28. <https://doi.org/10.36930/507204>

15. Кащена Н. Б., Василішин С. І., Руденко С. В., Накісько О. В. Формування інноваційної екосистеми сталого економічного відновлення і розвитку регіонів для посилення національної безпеки України. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2024. Том 9. № 3. С. 256 – 261. <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-3-45>

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>